

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitur Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In septem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

Vide *Sanse-*
nium.
Lib. Contra
aduersar.
Leges &
Prophet. e.
18.
d Psal. 49.
-3.
Lib. 4. cont.
Heresic. 23.
-omil. 24.
n 1. Corin.

ne, in qua tantum reddo, quantum mihi dedit; reddo enim ei filium etiam qui rebus omnibus creatis præstat. Hoc (ait S. Augustinus) est d. *Sacrificium laudis*, quo Deum *honorificamus* & gratias agimus: & quibus rebus maiores ei reddere possumus, quàm Christum Dominum nostrum in Missæ Sacrificio offerentes? Propterea (ait S. Irenæus) instituit Saluator noster hoc Sacrificium, vt non essemus parci in agendis gratiis, & ingrati censeremur ei, qui tot nobis contulit beneficia. Hoc enim Sacrificio gratias agimus propter beneficium Creationis, & reliqua naturalia; & propter beneficium Incarnationis cum reliquis supernaturalibus. Et (vt S. Chrylostomus ait) pro ipsomet supremo beneficio Missæ & Eucharistiæ reddendæ sunt gratiæ, eiusdem oblatione, eam offerentes Deo in laudem eius & honorem, propterea quod eam nobis tradiderit.

I

SED ULTERIVS progreditur Sacrificij huius efficacitas: nam etiam confert plurimum ad impetranda & obtinenda à Deo reliqua bona, quæ petimus, & quibus ad ei seruiendum indigemus; corporalia & spiritualia, temporalia & æterna. Hic enim non solum aliquid petimus à Deo titulo tantum misericordiæ; sed offerimus etiam pretium, quod ipse Christus sua Passione nobis fuit promeritus; qui nobis est etiam titulus iustitiæ. Nec solum petimus in nomine CHRISTI, sed eundem CHRISTVM illi offerimus cum infinitis eius meritis: hoc autem plus valet, quàm quod ab eo petimus, Cum igitur dona & munera rapiant ipsa corda: quomodo non rapiet paternum illud cor oblatio domini adeo preciosi? Adde: quòd non solum nos petamus, sed ipsemet Christus tanquam Summus Sacerdos hic petat pro nobis, siquidem quòd de illo dicitur, quod a *advocatum* nostrum agat *apud Patrem*, & quod sit *prophetia pro peccatis nostris*, id in hoc Sacrificio præstat per suos Ministros, adimplens quod Apostolus de Summo nostro Pontifice & Supremo Sacerdote dixit: quod sit *semper vivens ad interpellandum pro nobis*. Nam etiam cessavit illi Status quo poterat mereri: non tamen cessavit Status quo possit orare. Cum igitur in hoc Sacramento sit vivens, possitque orare, & nostrum advocatum agere: cur id non faciet? toto tempore quo fuit in cruce Sacrificium offerens sui ipsius cruentum, oravit pro vniuerso mundo, & pro ipsismet persecutoribus: quis igitur dubitet, ipsum toto tempore, quo se in hoc Sacrificio incruento offert, orare pro offerentibus, & Sacrificio ipsi assistentibus. Qui dignatur officio fungi Sacerdotis, quod est offerre pro nobis Sacrificia: cur non dignabitur etiam orare pro nobis, cum vtrumque pertineat ad Sacerdotem: & ita S. Augustinus ait: Christum quia est Sacerdos pro omnibus orat.

Vide *Suarez.*
1. p. q. 21.
Disp. 45. Se-
ctio. 1. To. 5.
Præf. in
Psal. 85.

orare; quā autem est caput, etiam in illis orare. Si in ipso cælo vulnera suo æterno Patri præsentat pro hominibus: cur non eadem præsentabit in hostia Sacra, cum eorum memoria in ea referatur? Cur existimas ipsum tunc passionem suam in memoriam reuocare; nisi ut eam Patri denuò repræsentet pro illis, qui eius memoriam in ipso Sacrificio agunt?

Ex quo apparet, Diuinum hoc Sacrificium per excellentiam esse Propitiatorium, & satisfactorium pro nostris peccatis, applicans nobis infinitas Saluatoris nostri satisfactiones, & ipsiusmet Passionis precium. Sanguis enim Christi ibi latens est precium, quo debita nostra exsoluuntur; & multò melius clamat, quàm Sanguis Abel, misericordiam petens pro omnibus peccatoribus, cum insigni efficacia ad eos purificandos, ut mox videbimus.

Denique quemadmodum Noe, cessante diluuiò, cædificauit altare Domino; & tollens de cunctis pecoribus & volucribus mundis, obtulit holocausta super altare: ut quantum poterat ac meritò debebat, Deum honoraret, gratiasque ageret pro beneficio sibi toti que familiæ suæ collato, quo eum ab eo diluuiò conseruauit, cum totum mundum submersit. Adeoque placuit Deo odor suauitatis illius Sacrificii, ut continens iram suam, iurauerit: se nunquam ultra percussurum diluuiò omnem animam uiuentem, in cuius rei signum posuit arcum suum in nubibus, ut esset signum fœderis in initum inter ipsum & homines. Ita etiam postquam Christus Dominus noster, Passione & morte sua imposuit finem peccatis nostris, quæ mundum submergebant: voluit esse in sua Ecclesia altare quoddam perpetuum, in quo Missæ Sacrificium ipsi offerretur ad ipsum pro meritis honorandum, & gratias agendas singulari hoc beneficio, quo ipsam à diluuiò idololatriarum, errorum, & innumerabilium aliorum peccatorum, quæ homines submergebant, liberarit. Et hoc Sacrificium redolet ei suauissimè: quia vndique redolet Diuinitatem. Adeoque ei placet, ut pactum & fœdus faciat cum sua Ecclesia, de ea libera in æternum conseruanda ab vniuersali illo diluuiò.

In cuius firmissimum testimonium arcus cæli Iesus Christus Dominus noster seipsum continuè & æternum præsentat æterno suo Patri in cælo Emyreo, cum infinita pulchritudine suorum trium colorum, corporis scilicet, animæ, ac diuinitatis: quæ sunt in diuina sua persona coniuncta; & cum triplici ordine signorum, quæ habet propter vulnera accepta in pedibus, manibus, & latere: ex quibus gratiarum ac donorum cælestium fluunt pluuia in homines, quibus serenum & pacificum redditur cor illas suscipientium; & ipse Deus placatur iramque deponit, quam aduersus homines habebat.

Et quem

Laurent.
Iustinus. S. 67
de corp.
Christi.

4

Trident.
Sess. 22. c. 1.

5

Gen 8. 20.

Et quemadmodū arcus non efficit integrum circulum, sed medium, descendens à parte sublimi cœli ad duo latera nostri hemispherij, quæ duabus suis extremitatibus tangit: ita cœlestis hic Arcus duplicem è cœlo ad terram aduentum facit: alterum per incarnationem, cum descendit, ut homo fieret, & cum hominibus conuersaretur, eosque per suam Passionem & mortem saluaret: qua expeditione finita, iterum redijt in cœlum Emphyreum. Iterum tamen descendit etiam cum tribus suis coloribus, carnis scilicet, & sanguine cum Diuinitate unitis: ut hoc Diuinum Sacrificium offerat, generisque humani reconciliationem perficiat, donec in nouissimo iudicij die vltimum faciat aduentum aperta omnino sua pulchritudine: ut unicuique det secundum opera; & conficiat circulum æterni sui regni, secum deducens omnes suos electos. O Sacrificium altissimum, & mysterium diuinissimum: quomodo potero tuas infinitas excellentias referre, & infinitas laudes decantare; nisi tu ipse Spiritum dederis mihi linguam, ad aliquid de eis dicendum. Sed cum vtrumque mihi desit, referam quas de te dixit quidam, qui accepit vtrumque. Hic est piissimus sanctus Laurentius Iustinianus: qui dulcissimis hisce verbis cõplexus est, quæ in hoc capite diximus: Sanè nullo alio Sacrificio honorificentius laudatus Deus, quam per altaris immaculatam hostiam: quam præcipuè ob diuinae laudis exhibitionem complendam, Ecclesiæ suæ Christus offerendum instituit. Qua nulla maior, nulla utilior, nulla amabilior, nullaque oculis Diuinæ maiestatis est gratior: dum honorem Deo, Angelis contubernium, exulibus cœlum, Religioni cultum, iustitiæ debitum, normam Sanctitati, obedientiam legi, Gentibus fidem, lætitiã mundo, creaturis gaudium, vnitatem populis, Sacramentis Legalibus finem, miseris gratiã, virtuti robur, hominibus pacem, lucem mentibus, operantibus, peregrinantibus viam, & peruenientibus tribuit speciem. Offeritur æterno Patri nati assumpta humanitas, quatenus agnoscat ipsi quem genuit, quemque pro hominum salute misit in terras: ut intercessionem ipsius, delinquentibus veniã, lapsis manum, & iustificatis prorogam vitam. Clamat idem Redemptor ad Patrem, corporis sui cicatrice ostendens, quatenus ab æternis suppliciis sua homines interpellatione custodiat. vides perspicuè, nullum acceptabilius Deo posse offerri Sacrificium ad exsoluendum laudes, siue ad exhibendum gratias seu ad impetrandam indulgentiam, vel ad gloriam promerendum, quam corporis & sanguinis Christi Sacrosanctum mysterium. In cuius oblationis hora, quantum fas est credere, aperiuntur Cœli, mirantur Angeli, Sancti laudant, emittant casti, captiui visitantur compediti soluntur, infernus luger, factaque in Spiritu Mater Beata lætatur Ecclesia. Quamobrem rectè colligitur quanta cum veneratione ibi astare debeat Sacerdos; cui consecrandi hostiæ

di hostias, offerendi incensum, atq; intercedendi pro populo est impensa auctoritas. Mediatoris igitur gerit officium: propterea delinquentium omnium debet esse placator. Hinc expedit, ut diuinæ sit laudis amator, Religiosus in se, humilis corde, & erga proximorum errata compassione compunctus: quatenus non minus pro se, quam pro cæteris omnipotenti Deo rectæ placationis valeat immolare mysteria. Hæc Sanctus Laurentius Iustinianus.

§. II.

QVAECUNQUE DIXIMVS licet confirmare admiranda quadam Davidis Prophetâ in Psalmo 71, qui totus est de Messia cuius tempore ait: *a Erit firmamentum in terra in summis montium, superexstolletur super Libanum fructus eius: & florebut de Ciuitate sicut fœnum terra.* In quibus verbis (ut notat Paulus Burgensis & alij graues auctores) David loquitur de hoc Diuino Sacramento, quod appellat firmamentum, hoc est alimentum solidum, & panem fortem confirmantem cor hominis, institutum à Messia in præsentia supremorum montium Ecclesiæ suæ, Sacrorum scilicet Apostolorum; & in forma Sacrificij, ad communem omnium utilitatem. Quod amplius adhuc explicatur iuxta aliam versionem, quæ habet: *erit placenta tritici in capitibus sacerdotum: vel erit Sacrificium Panis in terra, in capite montium.* Nam Apostoli & reliqui Sacerdotes eorum successores, in ministerio offerendi hoc Missæ Sacrificium eleuant super capita sua hostiam consecratam, & panem hunc viuum, ut videatur & adoretur à fidelibus; & in memoriam Passionis eiusdem Christi Domini nostri, cum fuit in conspectu totius populi eleuatus in Cruce. Et hoc significat amplius versio Sancti Hieronymi, quæ habet: *erit memorabile triticum, æterna memoria dignum, propter infinitum eius valorem, & quia Messias illud fecit in memoriam sui, & eius, quod pro nostra reparatione est perpeffus; & ut memoriale nobis esset perpetuum, contra nostram obliuionem, habentibus semper præsens hoc b frumentum electorum, in quo ipse met latet.* Et quemadmodum olim constitutum erat, ut spicarum manipuli, qui tanquam recentium fructuum primitiæ offerebantur, darentur Sacerdoti; *c qui eleuabit fasciculum coram Domino ut acceptabile sit pro vobu,* titulo gratitudinis, eò quod alimenta vobis dederit per totum annum: ita etiam nunc vult Sacerdotes eleuare in altum Diuinum hunc panem, ut acceptus illi sit pro nobis in recognitionem & gratitudinem beneficii in nos collati, cum illum nobis dedit in alimentum, humillimè supplicanti- bus, ut in eodem beneficio & fauore, nosque sua misericordia locupletando, progrediatur. Et hoc ipsum insinuat etiam alia versio eiusdem Psalmi, quæ habet: *erit deprecatio & complacentia frumenti in terra.* Quicumque enim voluerit orare & gratias aliquas à Deo petere, cui statuit pla-

a Psal. 71
16.

Refert. Titel. in An-
not. Hebrai-
cis super istū
Psalmum.

b Zach. 9.
7.

c Leuit. 23

1
Ideo Titel.
supra
Alia etiam
versio habet:
Erit panis
substanti-
cum in terra
in capite
montium.